အတွဲ - ၄။ အမှတ် - ၂၀။

ရွှေသွေး ဂျာနယ်

ဘာကြောင်းဂျီမှ ကာန်ဖိုးသိ ၂

ပန်းချီ-ဦးဘကြည်
ဓါတ်လမ်း - မင်္ဂလာရဝင်း

၁၃၃၄ ခု၊ နယုန်လဆန်း ၈ ရက်။ (၂၀-၅-၇၂)

အမယ်လေးလေး..... ရချင်တော့လဲ - လက်ထဲကို ရောက်လာတာဘဲ ပါကလား
ဘုရင်ကလေးထံ အမြန်သွားဆက် မှဘဲ....
မိမိတက်သို့ ရောက်လာသဖြင့် လှမ်း၍ ဖမ်းလိုက်လေသည်။
xxxxx ရေငုပ်ရန် အလှည့်ကျသူ မောင်ရဲဝံ့ ကို - လိုက်ရှာသော်ငြား - နောက်တယောက် လျှ ရွေး၍ - ငုပ်ရန် အသင့်ပြင်နေစဉ်.... ရွှေခွက် ကြီးမှာ - ရေထဲမှ - ရုတ်ချင်း ပျောက်ကွယ်သွားကြောင်း သံတော်ဦး တင်ဝံ့ကြောင်း ပါဘုရား
ဟေ
ထိုအချိန်တွင် ဘုရင်လေးထံ၌ ကိုယ်ရံတော် ခေါင်းဆောင် ရောက်နှင့်ပြီး–
မှန်လှပါ - မောင်ရဲဝံ့-ဆိုသူက ရွှေခွက်ကြီး ဆက်သလို၍ အခစားဝင်လိုကြောင်း ခွင့်တောင်း နေကြောင်းပါ ဘုရား
ရှေ့တော်သို့ အမြန်သွင်းစေ
ထိုအခိုက် မင်းချင်းတဦးဝင်လာ၍–
အိမ်း ....
ကျက်သရေ မင်္ဂလာ ရှိလှပေသကိုး .... ရှေးဘုန်းရှေးကံ ကြောင့်-ဆိုက် ရောက်လာထင်ရဲ့...
မောင်ခေါင်း ဘယ်လိုငုပ်ယူခဲ့ ကြောင်း - သံတော် ဦးတင်စမ်း ....
မောင်ရဲဝံ့ ရွှေခွက်ကြီး ဆက်သလေလျှင်–
မှန်လှပါ - ရေထဲမှ ငုပ်ယူ၍ ရ-ခြင်း မဟုတ်ပါ ဘုရား ....
တောင်ပေါ်မှာ တက်ယူ၍သာ ရရှိခဲ့ကြောင်း ပါဘုရား
တယ်ထူးဆန်းပါကလား ... တောင်ပေါ်မှာ ရ-နိုင်ကြောင်း ... မောင်မင်း ဘယ်လိုလုပ်သိသလဲ
တွေးမိလို့ပါဘုရား
ဘယ်လိုတွေးမိသလဲ အမြန်တင်စေ - မောင်မင်း
မှန်လှပါ ... ဘုရား အလောင်း-မဟောသဓာ ဇာတ်တော်တွင် - ကျီး သိုက်တွင်း က - ပတ္တမြား ရေတွင်းလက်နေကြောင်း နှင့် ဆက်စပ်၍ တွေးမိ ကြောင်းပါဘုရား
အိမ်း တော်ပေစွ - တော်ပေစွ -

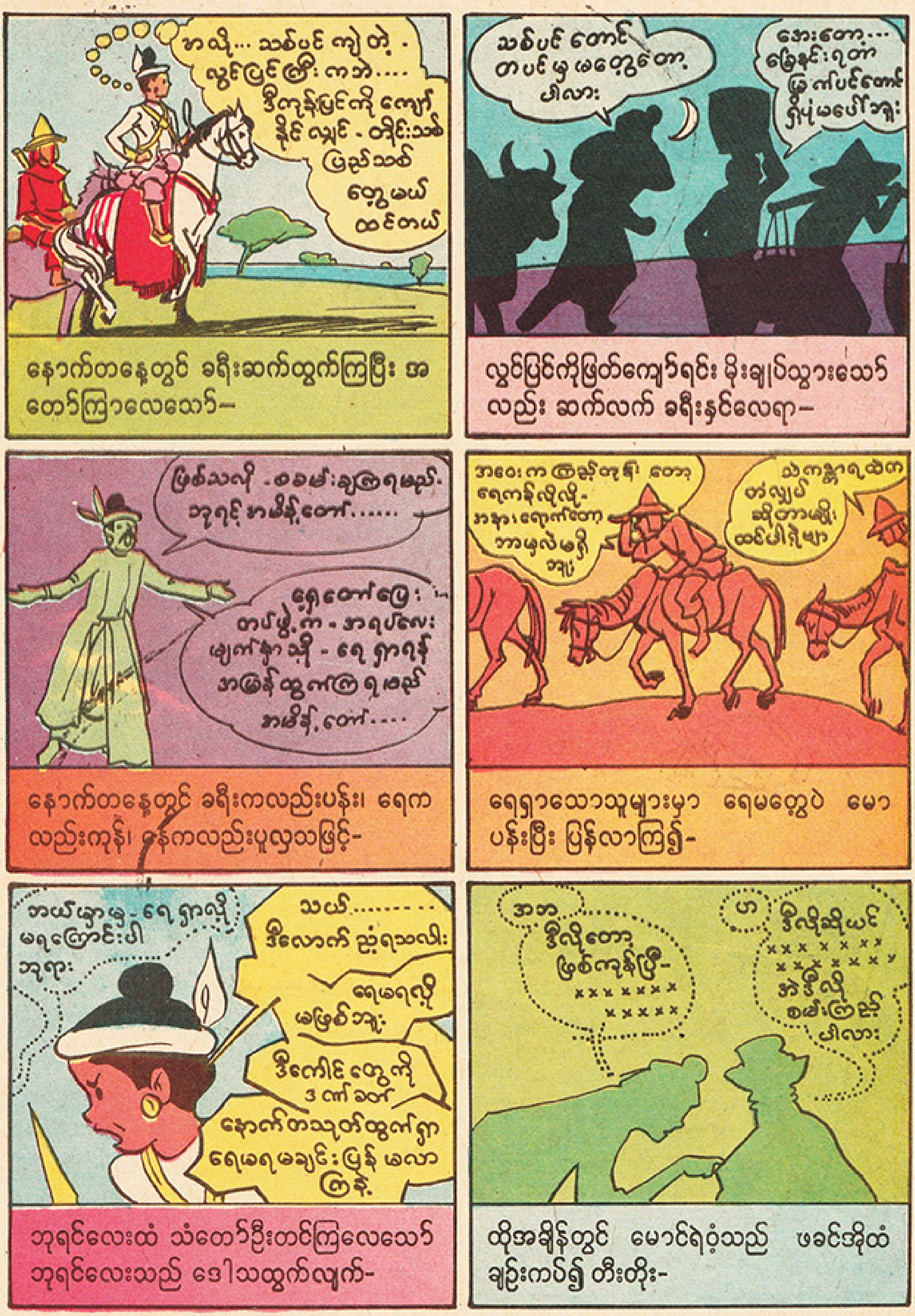
ဟလို... သစ်ပင် ကျဲတဲ့ - လွင်ပြင်ကြီး ကအဲ.... ဒီကုန်းပြင်ကို ကျော် နိုင် လျှင် - တိုင်းသစ် ပြည်သစ် တွေ့မယ် ထင်တယ်
နောက်တနေ့တွင် ခရီးဆက်ထွက်ကြပြီး အတော်ကြာလေသော်–
သစ်ပင် တောင် တပင်မှ မတွေ့တော့ ပါလား
အေးတော့... မြေနှင်းရတာ မြက်ပင်တောင် ရှိပုံမပေါ်ဘူး
လွင်ပြင်ကိုဖြတ်ကျော်ရင်း မိုးချုပ်သွားသော်လည်း ဆက်လက် ခရီးနှင်လေရာ–
ဖြစ်သလို - စခန်းချကြရမည်. ဘုရင့်အမိန့်တော်......
ရှေ့တော်ပြေး တပ်ဖွဲ့က - အရပ်လေး မျက်နှာသို့ - ရေရှာရန် အမြန်ထွက်ကြရမည် အမိန့်တော်....
နောက်တနေ့တွင် ခရီးကလည်းပန်း၊ ရေကလည်းကုန်၊ နေကလည်းပူလှသဖြင့်–
အဝေးက ကြည့်တုန်းက တော့ ရေကန်လိုလို - အနားရောက်တော့ ဘာမှလဲမရှိ ဘူး
သဲကန္တာရထဲက တံလျှပ် ဆိုတာမျိုး ထင်ပါရဲ့ဗျာ
ရေရှာသောသူများမှာ ရေမတွေ့ပဲ မောပန်းပြီး ပြန်လာကြ၍–
ဘယ်မှာမှ - ရေရှာလို့ မရကြောင်းပါ ဘုရား
သယ်........ ဒီလောက် ညံ့ရသလား
ရေမရလို့ မဖြစ်ဘူး
ဒီကောင်တွေကို ကြိမ် ခတ်
နောက်တသုတ်ထွက်ရှာ ရေမရမချင်း ပြန် မလာ ကြနဲ့.
ဘုရင်လေးထံ သံတော်ဦးတင်ကြလေသော် ဘုရင်လေးသည် ဒေါသထွက်လျက်–
အဟ
ဒီလိုတော့ ဖြစ်ကုန်ပြီ– ××××××× ×××××
ဟ
ဒီလိုဆိုယင် ××××××× ×××××× အဲဒီလို စဉ်းကြည့် ပါလား
ထိုအချိန်တွင် မောင်ရဲဝံ့သည် ဖခင်အိုထံ ချဉ်းကပ်၍ တီးတိုး–

ဟော့-ဟော့---- နွားကလေး ဟိုဘက်ပြေး- မြေကြီးနမ်းလိုက် ဒီဘက်ပြေး-မြေကြီးနမ်းလိုက်နဲ့-အရူးရပ်နေတယ်၊ လိုက်ကြည့်ရအောင်
အေးကွ ရပ်ပြီး-မြေကြီးကိုဘဲနမ်းနေတယ်
မောင်ရဲဝံ့သည် ဖခင်အို ပြောသည့်အတိုင်း
သုံးနှစ်သား နွားငယ်ကို လွှတ်ကြည့်ရာ—
ဟာ--နွားလေး-လက်နဲ့ ယက်နေတဲ့နေရာက အောက်ဘက်က ပေါ်လာတဲ့ မြေဟာ-စိုထိုင်းထိုင်းနေပုံရတယ်...
ကဲ-ဒါဖြင့်-ပေါက်တူး-ပေါက်ပြား-တူးရွင်းတွေ သွားယူကြစို....
နွားလေးသည် ခွါများဖြင့် မြေကြီးပေါ်
ယက်နေသည်ကို ကြည့်နေရာမှ
ရေ........
အမယ်လေး ရေတော့...ရေ
အတော်တူးမိသောအခါ ရေထွက်လာသည်
ကို တွေ့ကြ၍ သူထက်ငါ ရေခပ်—
ဘုရား၊ဘုရား---ရေပတ်တိုက်လိုက်မှဘဲ နေသာသွားတယ်
ဟင်း....-- ရေ-ရေ...... ခုမှဘဲ ရေတော်မြေတော့တယ်
ဟေ့နော်၊ရေရှားတယ်၊ထမင်းသာချက်၊တခြားဟာတွေ-ကင်စား-ဖုတ်စားတာပေါ့......-
ကြပြီးလျှင် သောက်ကြ၊ သုံးကြနှင့် အလွန်
စိတ်ချမ်းသာရ ရသွားကြ၏။
မောင်မင်း-ဒီလိုနွားငယ်လွှတ်ပြီး-ရေရှာရတယ်လို့ ဘယ်သူ့ပြောသလဲ လျှောက်တင်စမ်း
ဖတ်ဘူး၊ကြားဘူးတဲ့အတိုင်း-စမ်းကြည့်ရင်း-ဒီလို ရေသွားတွေ့တာပါဘဲဘုရား---
ထိုအကြောင်းကို ဘုရင်လေး ရွှေနားတော်
သို့ ပေါက်သွားလေလျှင်—
အင့်ဟင်.... ဒီလူဟာ တခုခေါင်းတော့ ရှိပြီထင်တယ်... အကဲခပ် အုံးမှဘဲ...
အိမ်းခေါင်းပေစွ-
ဒီအရပ်မှာ အဖြန့်ထွက်မှဖြစ်မယ်---
နက်ဖြန် ခရီး ဆက်ကြရမယ်

(ဆက်ရန်)

ထိုနေ့ည ဖေါ်ထူးမှာ တညလုံး အိပ်မပျော်ပေတော့ဘဲ
ကိုချေး ခုံချေး နှင့် အိပ်ယာ ပေါ်မှာ လူးလှိမ့်နေသည်။
ဒီညမှာ ငါ့ချေးကျုံး ပြန်မလာပါစေနဲ့။
ချေးကျုံးပြန်ရင်တော့ ခက်မှာဘဲ၊
နောက်တနေ့ ကျောင်းတက်ချိန် ရောက်လာသည်။
ဖေါ်ထူးမှာ စိတ်မကြည်မလင် ဖြစ်နေသည်။
ငါ မနက်က ရေမချိုးခဲ့ဘူး၊ ချေးကျုံး ပြန်
နေပြီနဲ့တူတယ်၊
အို- ဟုတ်မယ်
မထင်ပါဘူး၊
ဟိုမှာ-ချေးကျုံး တကောင် လာပြန်ပြီဟေ့-
ဟီး-ဟီး-ဟီး-
ဟေ့-ဖေါ်ထူး-မင်းလဲ
ကျုံးတံယဉ်ဆို-ဟီး-ဟီး
ဟီး-
ဟေ့-ဖေါ်ထူး-ငါတို့ အပြောင်းသူတို့ သိနေလို့
လိုက်နောက်နေကြတာကွ၊ မထူးပါဘူးကွာ၊
ပြန်ပြီး ဆေးကုဖို့ကြိုးစားစမ်း၊

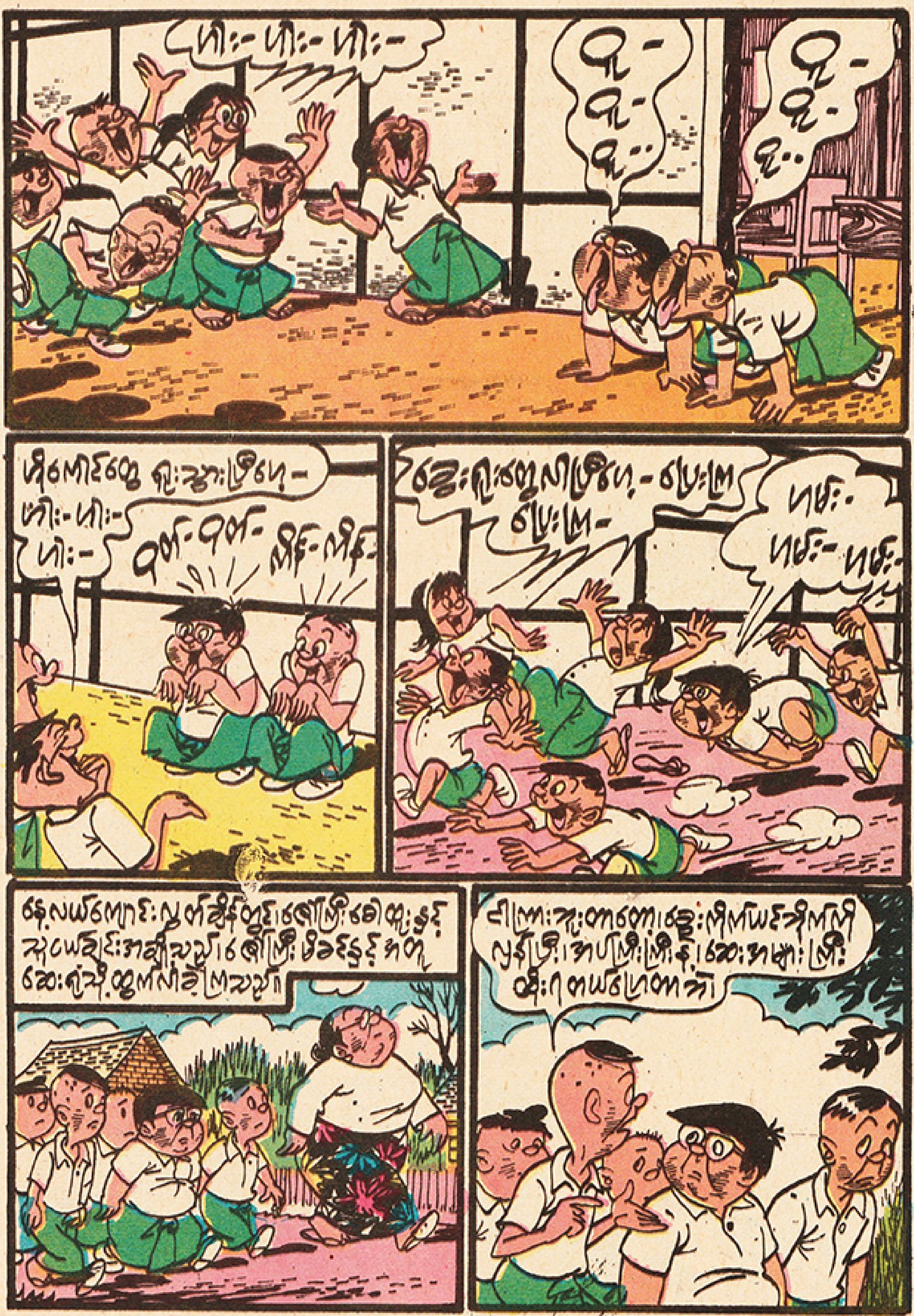

ဟား- ဟား- ဟား-
ဝူ- ဝူ- ဝူ..
ဝူ- ဝူ- ဝူ..
ဟိုကောင်တွေ ရူးသွားပြီဟေ့-
ဟား- ဟား- ဟား-
ဝုတ်- ဝုတ်- လိုင်- လိုင်-
ခွေးရူးတွေလာပြီဟေ့- ပြေးကြ ပြေးကြ-
ဟမ်း- ဟမ်း- ဟမ်း-
နေ့လယ်ကျောင်းလွှတ်ချိန်တွင် ဖော်ကြီး ဝေါထူးနှင့် သူ့ဖော်ချင်းအချို့သည် ဖော်ကြီးမိခင်နှင့်အတူ ဆေးရုံသို့ ထွက်လာခဲ့ကြသည်။
ဒီကြားထဲ တာတေ၊ ခွေးကိုက်ခံရတဲ့ကိုကို လွန်ပြီ၊ အပေါ်ကြီးကြီးနဲ့၊ ဆေးအများကြီး ထိုးရတယ်လေတာတဲ့၊

ဆက်ရန်-

ရေတံခွန်

ရိုးလှိုင်မြင့်

ရေတံခွန်များကို အထူးသဖြင့် တောင်တန်းဒေသများ၊ ကုန်းပြင်မြင့်များ၌ တွေ့ရသည်။ ယင်းတို့သည် မြေသား အခြေအနေ အမျိုးမျိုးကြောင့် ဖြစ်လာကြသည်။ ကမ်းပါးစောက်များပေါ်သို့ မြစ်ဖြတ်သန်း စီးဆင်းသည့်အခါတွင် ရေတံခွန် ဖြစ်လာတတ်သည်။ မြေလွှာပြတ်လွဲပြီး မြေစိုင်ထု နိမ့်ကျကာ နက်သော စောက်နက်လျှောဖြစ်နေရာပေါ်သို့ မြစ်ဖြတ်စီးရာမှ ရေတံခွန် ဖြစ်လာသည်။ မြစ်မကြီးအတွင်းသို့ မြစ်လက်တက် စီးဝင်လာသော နေရာ၌လည်း ရေတံခွန်ဖြစ်ပေါ်လာတတ်သည်။ ထိုနေရာမျိုးသည် မြေပြင် အဆက်ပြတ်နေတတ်ပြီး ဘုံမြင့်မြစ်ဝှမ်းဖြစ်လာသည်။

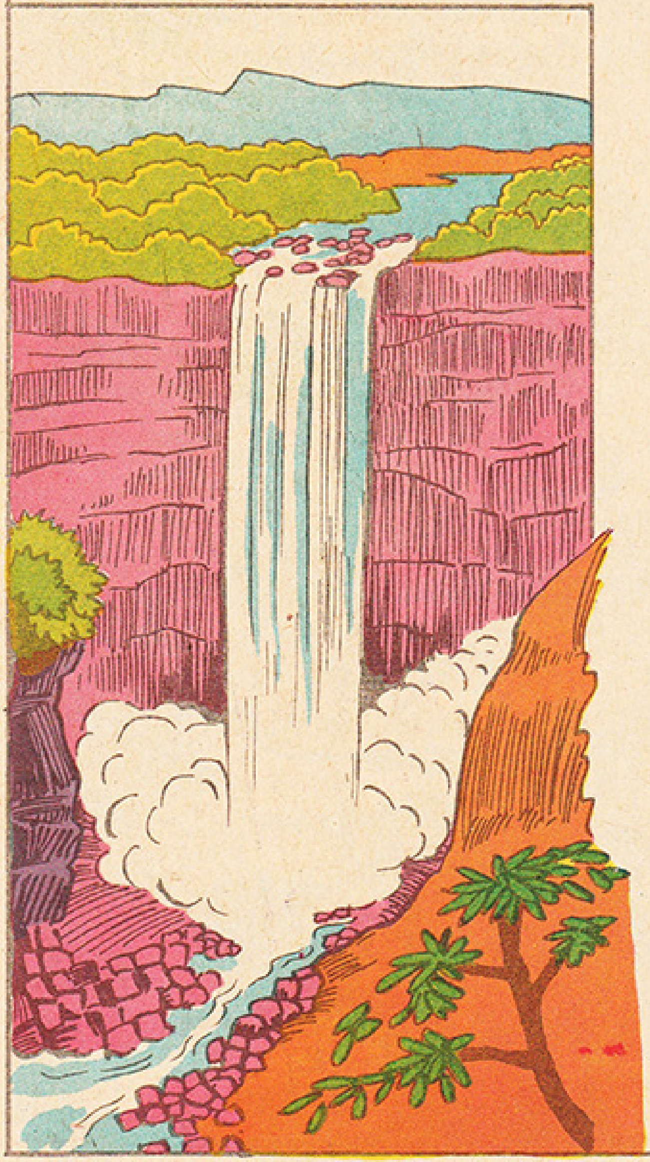

ချော်ချောင်း သို့မဟုတ် ချော်ရည်၊ ချော်တုံးများ အဆက်မပြတ် စီးဆင်းရာမှ ကုန်းပြင်မြင့်ကြီးများ ဖြစ်ပေါ်လာပြီး ထိုချော်လွှာ ကုန်းပြင်ပေါ်သို့ မြစ်များ ဖြတ်သန်း စီးဆင်းသောကြောင့်လည်း ရေတံခွန် ဖြစ်လာသည်။

အချို့ ရေတံခွန်များသည် ရေခဲခေတ်အတွင်းက ရေခဲ၏ ပြုပြင်မှုကြောင့် ဖြစ်လာကြသည်။ အချို့မှာ နိမ့်ပြီး သေးငယ်၍ အချို့မှာ တောင်ဆင်ခြေတလျှောက်တွင် အဆင့်ဆင့် ဖြတ်သန်းစီးဆင်းသည်။ နယူးဇီလန်ရှိ စပ်သာလန် ရေတံခွန်သည် သစ်တော ထူထပ်သော

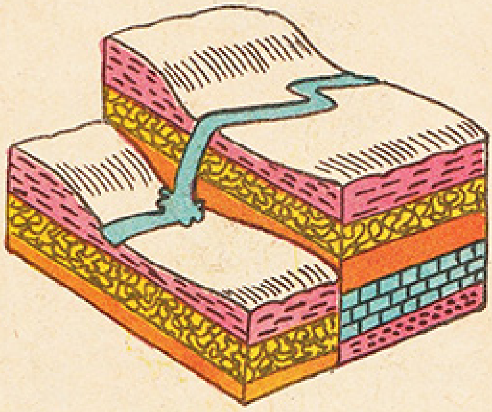

တောင်စောင်းတွင် လှေကားထစ်သဖွယ် အဆင့်ကြီး သုံးခုကို ဖြတ်ကျော်ကာ ပေပေါင်း ၂၀၀၀ နီးပါးမျှ စီးဆင်းသည်။ မြစ် စီးဆင်းရာလမ်းကြောင်းတွင် ကန့်လန့်ဖြတ် တားဆီး နေသော ကျောက်သားထုကြောင့်လည်း ထိုနေရာတွင် ရေတံခွန် ဖြစ်ပေါ်လာတတ်သည်။

တောင်အမေရိကရှိ ၃,၂၁၂ ပေ မြင့်သော အိန်ဂျယ် ရေတံခွန်သည် ကမ္ဘာ့အမြင့်ဆုံး ဖြစ်သည်။ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုနှင့် ကနေဒါရှိ နိုင်အာဂရာ ရေတံခွန်သည် ကမ္ဘာ၏ အထင်ရှားဆုံးသော ရေတံခွန်တခု ဖြစ်သည်။

မြစ်ကြောင်း တခုသည် ကျောက်သားတခုမှ အခြား မတူညီသော ကျောက်သား တခုပေါ်သို့ ဖြတ်သန်းစီးဆင်းရာမှ သို့မဟုတ် ရုတ်တရက်နက်စောက်သွားသော ဆင်ခြေလျှောပေါ်သို့ ဖြတ်သန်းစီးဆင်းရာမှ ရေမော် ဖြစ်လာသည်။ ရေမော်ရှိရာ၌ စီးဆင်းသော ရေ၏ အမြန်နှုန်းမှာ သာမန်ထက် လွန်စွာ လျင်မြန်သည်။ တရှိန်ထိုး စီးဆင်းသည်။

ရေတံခွန်နှင့် ရေမော်တို့ ရှိသော မြစ်သည် ရေကြောင်းခရီး သွားလာရေးအတွက် ခက်ခဲသည်။ သယ်ယူ ပို့ဆောင်ရေးအတွက် အသုံးမဝင်လှပေ။ ထို့ကြောင့် ထိုမြစ်မျိုးတွင် ရေတံခွန်နှင့် ရေမော်တို့ကို ရှောင်ကွင်း၍ တူးမြောင်းများ ဖောက်လုပ်ထားကြရသည်။

တရှိန်ထိုး စီးဆင်းနေသော ရေအားမှ လျှပ်စစ်ဓာတ်အားကို ရယူနိုင်သည်။ ခေတ်မီတိုးတက်သော စက်မှုလက်မှုနိုင်ငံ တည်ထောင်ရာ၌ ရေအားသည် အလွန် အရေးပါလေသည်။

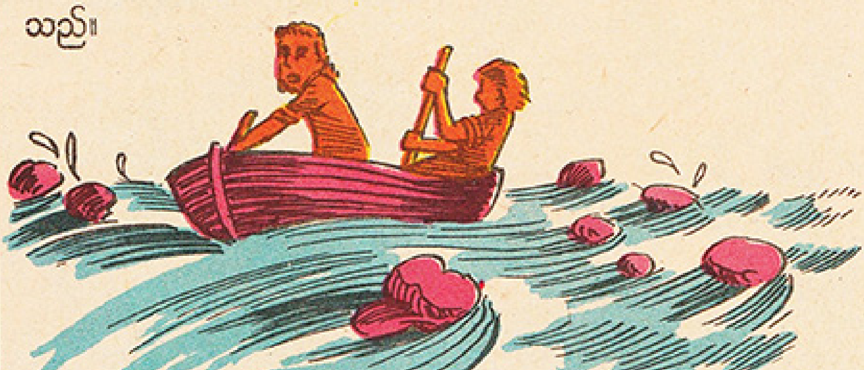

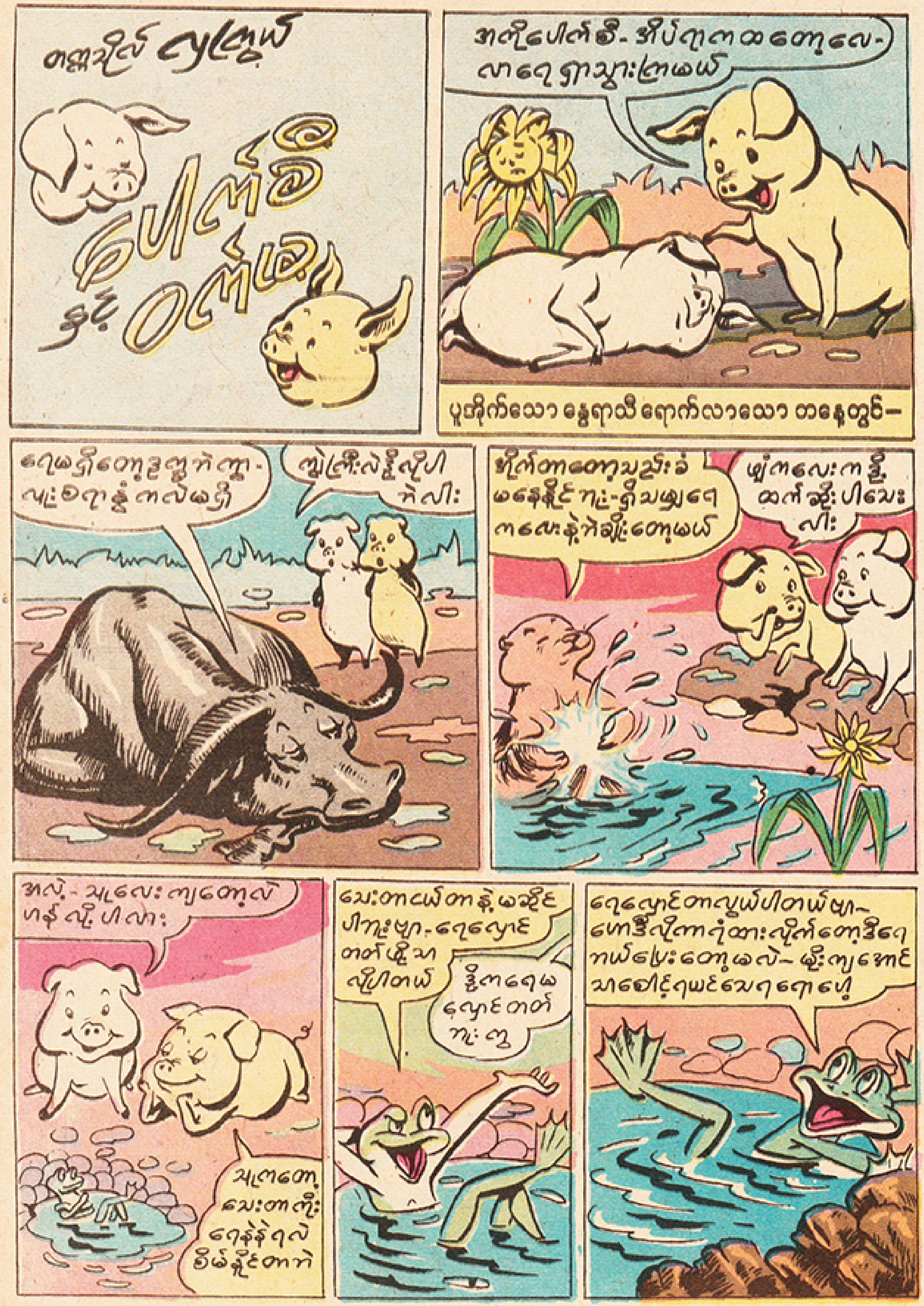

အလိုပေါက်စီ- အိပ်ရာကထတော့လေ- လာရေရှာသွားကြမယ်
ပူအိုက်သော နွေရာသီ ရောက်လာသော တနေ့တွင်—

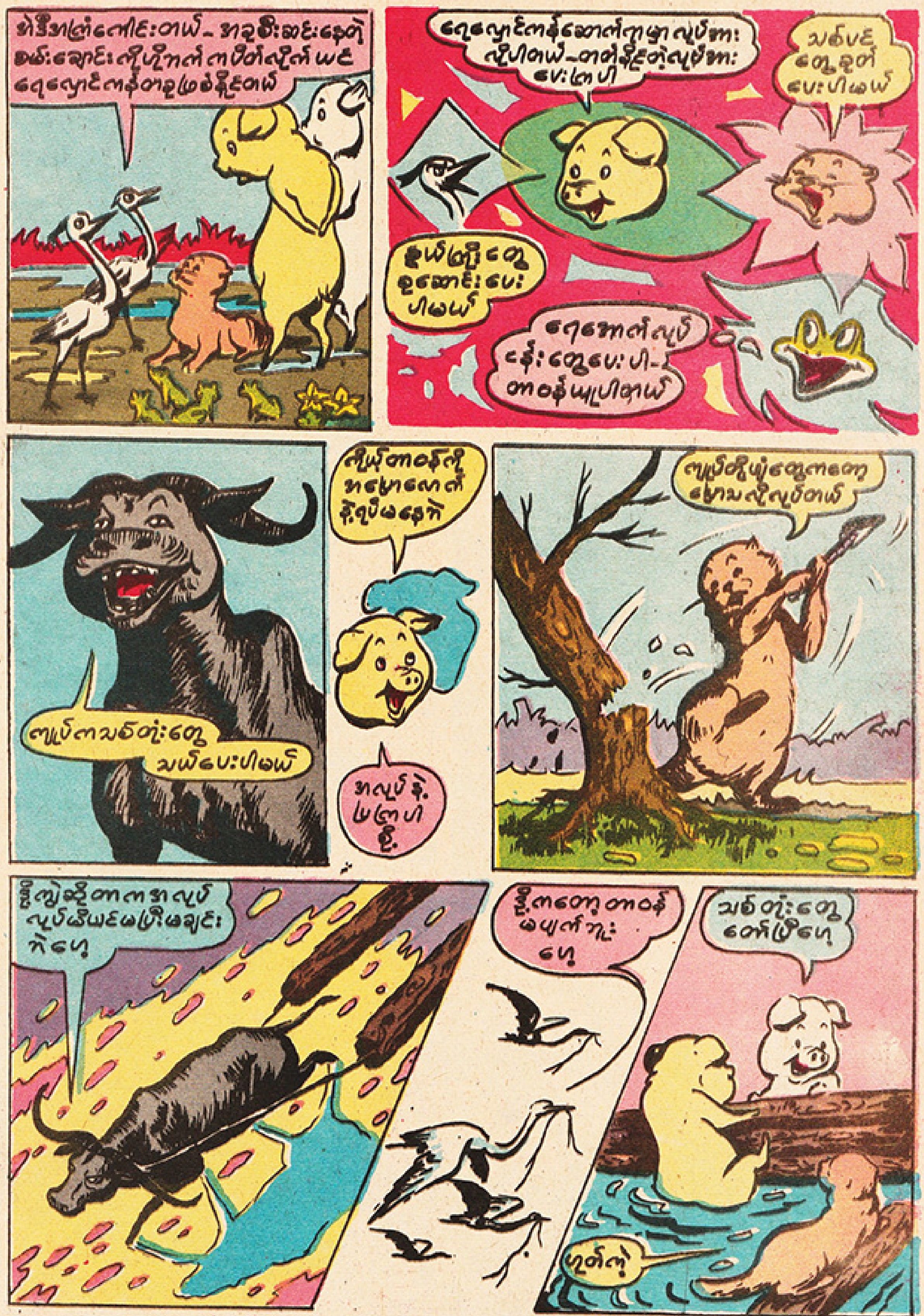
ဒီအကြံကောင်းတယ်– အခုစီးဆင်းနေတဲ့ စမ်းချောင်းကို ပိတ်ဆို့လိုက်ရင် ရေလှောင်ကန်တခုဖြစ်နိုင်တယ်
ရေလှောင်ကန်ဆောက်ဖို့မှာ လုပ်အား လိုပါတယ်–တတ်နိုင်တဲ့လုပ်အား ပေးကြပါ
သစ်ပင်တွေခုတ် ပေးပါမယ်
နွယ်ကြိုးတွေ စုဆောင်းပေး ပါမယ်
ရေအောက်လုပ် ငန်းတွေပေးပါ– တာဝန်ယူပါတယ်
ကျွန်တော်ကသစ်တုံးတွေ သယ်ပေးပါမယ်
ကိုယ့်တာဝန်ကို အပျော်လေး နဲ့ယူပြီးနေကြ
အလုပ်ခိုး မကြပါ စို့
ကျုပ်တို့ရဲ့သွားတွေကတော့ ဓားသလိုလုပ်တယ်
ဒီကျွဲဆိုတာက အလုပ် လုပ်ယင်မပြီးမချင်း ကဲဟေ့
ဒီ့ငှက်တွေ တာဝန် မပျက်ဘူး ဟေ့
သစ်တုံးတွေ ရောက်ပြီဟေ့
ဟုတ်ကဲ့

သူတို့၏ စုပေါင်း လုပ်အား ကြောင့် ဖြစ်ပေါ် လာသော ရေပြင်ကြီးကို တပျော် တပါး လှည့်လည် ကြည့်ရှု ကြလေ သည်။
စုပေါင်းမှု၏ အင်အားပင် ဖြစ်၏။

နေထွက်စနှင့် ဝင်စတွင် နေလုံးကြီးသည် အဘယ်ကြောင့် နီသနည်း

နေထွက်စနှင့် နေဝင်စ အချိန်တွင် နေသည် ကမ္ဘာမြေကြီးမှ အဝေးဆုံး နေရာတွင် ရှိ၏။ ထို့ကြောင့် နေရောင်ခြည်သည် အခြားအချိန်များနှင့်စာလျှင် ပိုမိုထူထဲသော လေထုကြီးကို ဖြတ်သန်းလာရသည်။ နေရောင်ခြည်တွင် ခရမ်း၊ မဲနယ်၊ အပြာ၊ အစိမ်း၊ အဝါ စသော အရောင်ခုနစ်မျိုး ပါရှိရာ လေထုကို ဖြတ်သန်းလာစဉ်တွင် အပြာရောင်နှင့် အဝါရောင်တို့မှာ လေထု၏ စုတ်ယူထားခြင်းကို ခံရသည်။ အနီရောင်မှာ ကွဲထွက်မှု အနည်းဆုံး ဖြစ်သောကြောင့် လေထုကို ထိုးဖောက်ပြီး ကမ္ဘာပေါ်သို့ ကျရောက်လာသည်။ ထို့ကြောင့် နေထွက်စနှင့် နေဝင်စအချိန်တွင် နေကို အနီရောင်အဖြစ် မြင်ရခြင်း ဖြစ်သည်။

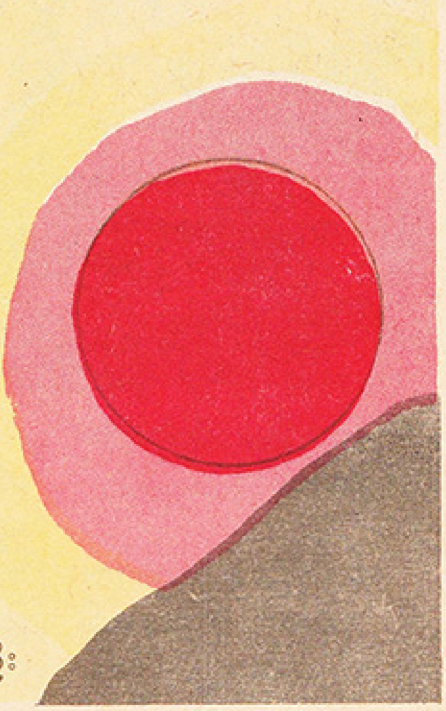

လေထုတွင် တိမ်လွှာ သို့မဟုတ် သဲမှုန်များ ရှိသောအခါ လေထုအထက်ပိုင်းကို ထိုးဖောက်ဝင်ရောက်လာသော အနီရောင်သည် အရောင်ပြန်ခြင်း ခံရသောကြောင့် မိုးကောင်းကင်အစိတ်အပိုင်း အချို့မှာလည်း နီနေတတ်သည်။ ဤသည်ကို တိမ်တောက်သည်ဟု ခေါ်သည်။

တင်လှဦး

ဖြစ်နိုင်ပါ့မလား

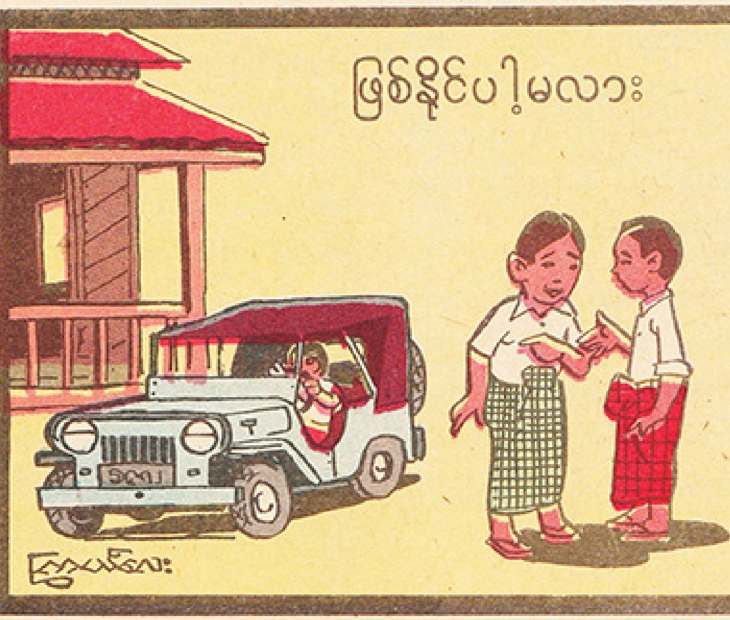

မနေ့ညက ပဲခူးကအပြန် ငါ့ကား ဘီး ပေါက် သွားတယ်။ ဒါနဲ့ဒီအတိုင်း ဆက်မောင်းလာခဲ့ရတာပေါ့။

ဘီး ပေါက် နေ ရက် နဲ့ ဆက်မောင်းဖို့ ဖြစ်နိုင် ပါ့မလားကွာ။

ပေါက်တဲ့ဘီးက စပယ်ယာ အပိုဘီးကွ။

"လောကမှာ ငွေဟာ အရေးကြီးတယ်"

နေ့စဉ်နှင့်အမျှ သည်စကားကို ကျွန်တော် ကြားနေရပါသည်။ သည်စကား မှန်လိမ့်မည်ဟုလည်း ကျွန်တော် ယုံကြည်နေပါသည်။

အိမ်ရှေ့လမ်းပေါ်မှ ဈေးသည်၊ မုန့်သည်များ လျှောက်၍ အော်သွားကြသည်။ ကျွန်တော့်မှာ ပိုက်ဆံမရှိသဖြင့် မုန့်မစားရပါ။ ထို့ကြောင့် ပိုက်ဆံသို့မဟုတ် ငွေသည် အရေးကြီးကြောင်း သိလာသည်။

"ငွေရှိယင် ဘာမဆို လုပ်နိုင်တယ်၊ ဖြစ်နိုင်တယ်"

ထိုစကားသည်လည်း အမှန်ပင်ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။ ငွေမရှိသဖြင့် ကျွန်တော်သည် မုန့်မစားရပါ။ ဖတ်ချင်သည့် ကာတွန်းနှင့် ရုပ်ပြဇာတ်လမ်း စာအုပ်များကိုလည်း မဖတ်ပဲနေခဲ့ရ၏။

အမေ့ဆီမှာ ပိုက်ဆံတောင်းတိုင်းလည်း "ငွေဟာ ဘယ်လောက်အရေးကြီးတယ် ထင်သလဲ။ မင်းတို့ တောင်းတိုင်း မပေးနိုင်ဘူး" စသည်ဖြင့် ပြောဆိုခံရတတ်ပါသည်။

အမေသည် ကျွန်တော့် အတွက် မုန့်ဖိုးကိုလည်း တနေ့ ၂၅ ပြားထက် ပိုပေးလေ့မရှိပါ။ သို့ကြောင့် ငွေသည် အရေးကြီးကြောင်း ကျွန်တော်ပို၍ သိလာပါသည်။

ထို့ကြောင့် "ငွေရှိလျှင် ဘာမဆိုလုပ်နိုင်တယ်၊ ဖြစ်နိုင်တယ်" ဆိုသောစကားသည် ကျွန်တော့်အဖို့ အလွန်မှန်သောစကားဖြစ်နေပါတော့သည်။

ကျွန်တော်သည် ဆော့ကစားခြင်း၊ မုန့်စားခြင်း၊ ကာတွန်းဖတ်ခြင်းဖြင့်သာ အချိန်ကုန်လွန်ခဲ့ပါသည်။ ကျောင်းစာကိုမူ ပစ်ထားခဲ့ပါသည်။

ဤသို့ဖြင့် အတန်းတင် စာမေးပွဲကြီးက တဖြည်းဖြည်း နီးလာပါတော့သည်။ စာမေးပွဲကြီးနီးလာမှ စာမေးပွဲကျမှာကို ကျွန်တော် စိုးရွံ့လာပါသည်။ ထို့ကြောင့် ကျွန်တော်သည် အဖေ့အနီးသို့ ကပ်သွားပြီး –

"အဖေ–ကျနော်စာတွေလဲ ကောင်းကောင်းမရဘူး။ ပိုဆိုးတာက ဂဏန်းသင်္ချာဘဲ"

"မင်းစာမကျက်လို့ ဖြစ်မှာပေါ့ကွ"

"ကျွန်တော် စာကျက်ပါတယ်အဖေ။ ဒါပေမဲ့ ကျောင်းက ဆရာတွေ သင်ပြတာမကောင်းဘူး။ နားလည်အောင်လဲ သင်ပေးတာမဟုတ်ဘူး"

ကျွန်တော်သည် အဖေ့ကို လိမ်ညာ၍ ပြောပြနေပါသည်။ အမှန်မူ ကျွန်တော်၏

အပြစ်များကို ဖုံးကွယ်နေခြင်းသာဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်တော်၏ စကားများကို အမေကလည်း ယုံကြည်နေပါသည်။

"ငါကလဲ ကိုယ့်အလုပ်နဲ့ကိုယ်မို့ အားတာ မဟုတ်ဘူး။ ဒီတော့ ဆရာတယောက်ငှားပြီး မင်း ညံ့တယ်ဆိုတဲ့ သင်္ချာကို တတ်အောင် သင်ခိုင်းမယ်"

"ဖြစ်ပါ့မလား အမေရယ်"

"ဘာဖြစ်လို့ မဖြစ်ရမှာလဲကွ။ ငွေပေးနိုင်ယင် ဖြစ်တာပေါ့။ ငွေရှိယင် ဘာမဆိုဖြစ်တယ် မှတ်ထား"

အမေသည် ကျွန်တော့်ကို ကျူရှင်ပေးရန် အတွက် ဆရာတယောက် အပူတပြင်းလိုက်ရှာ၏။ နောက်ဆုံးမှ ရှားရှား ပါးပါး ဆရာတယောက် ရလာပါတော့သည်။

"ဘယ်လောက် ပေးရပေးရ ကျနော့်သားကို ဒီနှစ်အောင်အောင် သင်ပေးပါ ဆရာရယ်"

"ကျနော် အစွမ်းကုန် ကြိုးစားသင်ပေးပါ့မယ်၊ စိတ်ချပါ"

ဆရာသည် ပေးထားသည့် ကတိအတိုင်း ကြိုးစား၍ သင်ပြပေးပါသည်။ သို့သော် ဆရာက မည်မျှပင် အသင်အပြကောင်းကောင်းဖြင့် ကြိုးစားပြီး သင်ကြားစေကာမူ ကျွန်တော်မှာ စောစောပိုင်းက မကြိုးစားခဲ့သဖြင့် ယခု ဆရာသင်ပြသည်ကို မလိုက်နိုင်ဖြစ်ရပါသည်။ စာပေပညာကို ဖြတ်လမ်းကလိုက်၍ မရနိုင်၊ မှန်မှန်ကြိုးစား လေ့ကျက်မှ ရသည်ဟု လူကြီးများ ပြောဘူးပါသည်။ ယခု ကျွန်တော် လက်တွေ့ သိနားလည်ရပါပြီ။ ငွေနှင့်ပေး၍ မရပါ။

နောက်ဆုံးတွင် ဆရာက မည်မျှပင် ကြိုးစားသင်ပြသော်လည်း အခြေခံမကောင်းသော ကျွန်တော်သည် စာမလိုက်နိုင်သဖြင့် စာမေးပွဲကျရှုံးရပါတော့သည်။

အရာရာတိုင်းကို ငွေနှင့်လုပ်လျှင် ဖြစ်နိုင်သည်ဟု ထင်ခဲ့ခြင်းမှာ မှားပါသည်။ ငွေမသုံးပဲနှင့် မိမိကိုယ်တိုင် ကြိုးစားမှရသော အရာများ ရှိနေသည်ကို ကျွန်တော် နားလည်လာပါပြီ။

ငွေသည် အရေးကြီးသည်မှာလည်း မှန်သင့်သလောက် မှန်ပါလိမ့်မည်။ သို့သော် ငွေရှိလျှင် ဘာမဆို လုပ်နိုင်သည်၊ ဖြစ်နိုင်သည်ဆိုသော စကားမှာ လုံးဝမမှန်နိုင်ပါ။ ကျွန်တော် စာမေးပွဲ ကျရှုံးခြင်းက သက်သေခံနေပါပြီ။

သည်ကလေးတွေ

အရှေ့အိမ်က မောင်သက်တန်၊
ကျောင်းသွားကျောင်းပြန်မှန်။
အဖန်ဖန် အထပ်ထပ်၊
ကျောင်းစာ ကြိမ်ကြိမ်ဖတ်။
အနောက်အိမ်က မလေးချို၊
ကျောင်းသို့သွားတိုင်းလို။
မိဖကို ဦးနှိမ်ချ၊
သာဓုနှစ်ဆုရ။
တောင်ဘက်အိမ်က မောင်ဘိုးတာ
ကျောင်းမှပြန်သောခါ။
ကိုယ်ခန္ဓာ ကျန်းမာရေး၊
ရှေးရှု ကစားသေး။
မြောက်ဘက်အိမ်က မလေးငယ်၊
ကျောင်းပြန်ချိန်တိုင်းဝယ်။
နေ့စဉ်ကွယ် ဝတ်မပျက်၊
အိမ်မှုတာဝန်ရွက်။ ။

ကြည်မွှေ(ဟံသာဝတီ)

R. 517.

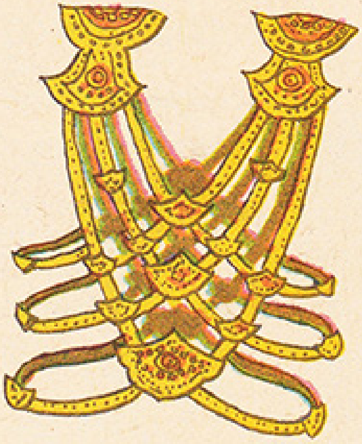

စလွယ်

စလွယ်ဆိုသည်မှာ ဂုဏ်ထူး ဘွဲ့ထူးအတွက် အဆောင်အယောင်တရပ်ပင် ဖြစ်သည်။

လက်ဝဲ ပခုံးစွန်းမှ လက်ျာနံပါးသို့ သွယ်ချ ဆင်မြန်းရသော ကြိုးကို စလွယ်ဟု ခေါ်၏။ ယင်းကြိုးကို ခြည်ဖြင့် သော်၎င်း၊ ရွှေ ငွေ ဖြင့်သော်၎င်း ပြုလုပ်ရသည်။

မြန်မာဘုရင်တို့သည် စလွယ်ကို လက်ဝဲပခုံးမှသာမက လက်ျာပခုံးမှလည်း သွယ်ချ၍ ဆင်မြန်းကြသည်။ မြန်မာဘုရင်တို့ လက်ထက်က မင်းညီ မင်းသား၊ မှူး မတ်များသည် ရာထူးအလိုက် စလွယ်ကို ဆင်မြန်းကြရသည်။ ရှင်ဘုရင်၏ စလွယ်မှာ ကြိုး ၂၄ သွယ် ရှိ၍ အိမ်ရှေ့မင်း၏ စလွယ်မှာ ကြိုး ၂၁ သွယ်ရှိသည်။ ရာထူးနိမ့်လေ ကြိုးနည်းသွားလေပင် ဖြစ်၏။

ယခုခေတ်တွင်လည်း စစ်တက္ကသိုလ်၊ ဗဟိုပြည်သူ့ ဝန်ထမ်းကျောင်း စသည်တို့၌ သင်တန်းတွင် ထူးချွန်သူများအား ဆုချီးမြှင့်ရာတွင် တခါတရံ စလွယ်ကို ချီးမြှင့်လေ့ရှိသည်။

အင်းဝခေတ် ဟံသာဝတီရောက် မင်းတရား လက်ထက်တွင် ရှင်လောင်းများကို စလွယ် စသည်တို့ ဆင်ယင်၍ သာကီဝင်မင်းမျိုးသို့ သွတ်သွင်း ခဲ့သည်။ ထိုအခါမှ စ၍ သာမန် ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ရှင်ပြုပွဲများတွင်လည်း ရှင်လောင်းများ စလွယ် ဆင်ယင်ရသော အလေ့ ပေါ်ပေါက် လာခဲ့လေသည်။

မုံရွာ ဝင်းဖေ

၂၅ ပြား

ရန်ကုန်မြို့၊ ၅၂၉-၅၃၁ ကုန်သည်လမ်း စာပေဗိမာန်အုပ်ချုပ်ရေးအဖွဲ့၊ အုပ်ချုပ်ရေးမှူး ဦးထင်ကြီးက ကင်းလွတ်ခွင့် အမှတ် ၁၁၂၀၈ အရ တာဝန်ခံ ထုတ်ဝေ၍၊ ရန်ကုန်မြို့၊ ၃၆၁ ပြည်လမ်း၊ စာပေဗိမာန် ပုံနှိပ်တိုက် (မှတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၀၃၂)တွင် ဦးကျော်အုံးက ရိုက်နှိပ်သည်။

Read more Shwe Thway Journals at

↓ Click below link ↓

https://www.facebook.com/shwethwayjournal/